

ЗАКОН

**за изменение и допълнение на Закона за обезщетяване
на собственици на одържавени имоти (ЗОСОИ)
(Д.В. бр. 9 от 1 февруари 2000 г.)**

1/ Параграф 12 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за обезщетяване на собственици на одържавени имоти (Д.В., бр. 9 от 1 февруари 2000 г.) се изменя и допълва както следва:

"Сроковете за предявяване на искания за обезщетения по чл.3, ал. 3 от Закона за обезщетяване на собственици на одържавени имоти се възстановяват и се продължават до 31 декември 2005 г.".

2/ Създава се нов Параграф 12 А със следното съдържание:

"Лицата по чл. 3, ал. 3 от ЗОСОИ, както и юридическите лица с нестопанска цел, чийто облигации и непогасени лихвени купони към тях по Българския държавен заем - 1923 г. по Спогодбата "Моллов-Кафандарис" са били обратно изкупени от държавата и не са получили инвестиционни бонове за 50 % от тяхната стойност, в срок до 31 декември 2005 г. могат да направят искане за обезщетяване с компенсаторни записи от Органа по чл. 6, ал. 1, т. 2 от ЗОСОИ по местоизкупуването на облигациите и лихвените купони към тях."

3/ Създава се нов параграф 12 Б, както следва:

"Лицата по чл. 3, ал. 3 от ЗОСОИ, както и юридическите лица с нестопанска цел, чийто облигации и непогасени лихвени купони към тях от Българския държавен заем - 1923 г. по Спогодбата "Моллов-Кафандарис" са били регистрирани и обратно изкупени от държавата се обезщетяват по реда на чл. 3, ал. 2 от ЗОСОИ със стойността на нетиражирани лихвени купони за периода от 1 юли 1956г. до датата на влизане на настоящото допълнение в сила, с компенсаторни записи от органа по чл.6, ал.1 т.2 от ЗОСОИ, по месторегистрацията и обратното им изкупуване."

МОТИВИ
към ЗИД на Закона за обезщетяване
на собственици на одържавени имоти

По параграф 12

Един от проблемите на хилядите тракийци и техните наследници е, че не успяха да заявят своите права за обезщетяване в законния срок по параграф 12 от преходните и заключителни разпоредби на ЗОСОИ (Д.В. бр. 9 от 1 февруари 2000 г.) Причината за пропускането на срока е обстоятелството, че тракийските бежанци и техните наследници по своята историческа съдба населяват предимно селски райони в страната, занимават се в голямата част със селскостопански дейности и не всяко имат възможност за своевременно осведомяване по жизнено важни въпроси. Не малка част от наследниците с право за обезщетяване живеят в чужди държави, което създаде обективни затруднения да заявят своевременно своите обезщетителни права.

Като се вземе предвид, че тяхното недвижимо и движимо имущество е послужило за погасяване на държавен дълг, съгласно Спогодбата за уреждане на висящите финансови въпроси и развитие на икономическото сътрудничество между Народна република България и Кралство Гърция (Д.В., бр. 87 от 1964 г.) и дълги години не са имали възможност да получават гражданските плодове на своето имущество, и по този начин са ощетени, справедливо е да им се даде възможност, макар и със закъснение, да реализират законните си права на обезщетяване за имущество, което са оставили на чужда територия, от което се били лишени по независещи от тях исторически причини.

Това налага едно съществено продължаване на срока.

По параграф 12 А

Съгласно Постановление на МС № 109 от 19 юни 2000 г., прието на основание параграф 15 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2000 г. и Закона за изменение и допълнение на отменения Закон за изменение и допълнение на Закона за преобразуване и приватизация на държавни и общински предприятия (Д.В., бр. 89 от

7 октомври 1997 г.) бяха обратно изкупени облигациите и непогасените лихвени купони към тях по Българския държавен заем - 1923 г. по Спогодбата "Моллов-Кафандарис".

Редът и условията за изкупуване на облигациите и непогасените лихвени купони към тях бяха уточнени с Постановление на МС № 327 от 30 декември 1994 г. (Д.В., бр. 3 от 10 януари 1995 г. и Постановление на МС № 88 от 16 април 1996 г. Д.В., бр. 35 от 24 април 1996 г.).

Стойността на изкупените облигации и непогасени лихвени купони към тях се изплати 50 % в лева, а останалите 50 % се предвижда издаването на инвестиционни бонове, за които Държавна спестовна каса по местоизкупуването издаде удостоверения, в които се посочва размера на дължимото обезщетение с инвестиционни бонове, а именно "Удостоверение на лицата по параграф 6, алинея 4 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за преобразуване и приватизация на държавни и общински предприятия". Както е известно този закон е отменен.

Предвид обстоятелството, че инвестиционните бонове са приравнени с компенсаторните записи (компенсаторни инструменти), съгласно Закона за изменение и допълнение на Закона за сделките с компенсаторни инструменти (Д.В., бр. 71 от 12 август 2003 г.), този нормативен акт дава право на тракийските бежанци вместо инвестиционни бонове да получат компенсаторни записи (компенсаторни инструменти), на основание издадените удостоверения от ДСК.

Обезщетяването с компенсаторни записи следва да се извърши от Органа по чл. 6, ал. 1, т. 2 от ЗОСОИ, т.е. от Областния управител по местоизкупуването на облигациите и

непогасените лихвени купони към тях, за което е необходимо да се възстанови и продължи срока.

По параграф 12 Б

Облигациите от Български държавен заем - 1923 г. по Спогодбата "Моллов-Кафандарис" и непогасените лихвени купони към тях бяха обратно изкупени от държавата. (Постановление № 109 от 19 юни 2000 г., прието на основание параграф 15 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2000 г. и Закона за изменение и допълнение на отменения Закон за преобразуване и приватизация на държавни и общински предприятия (Д.В., бр. 89 от 7 октомври 1997 г.).

С Постановление № 327 от 30 декември 1994 г. (Д.В., бр. 3 от 10 януари 1995 г.) и Постановление № 88 от 16 април 1996 г. (Д.В., бр. 35 от 24 април 1996 г.) на Министерския съвет бяха уточнени условията и реда за изкупуване на облигациите и непогасените лихвени купони към тях.

Лихвени купони са ТИРАЖИРАНИ до № 65 платими на 1 юли 1956 г. Няма издадени (тиражирани) лихвени купони след тази дата до обратното изкупуване на облигациите и непогасените лихвени купони до края на 1996 г., когато е погасен Българският държавен заем - 1923 г. по Спогодбата "Моллов-Кафандарис".

Към датата на обратното изкупуване на облигации и непогасените лихвени купони към тях - края на 1996 г. не беше приет Закона за обезщетяване на собственици на одържавени имоти. (ЗОСОИ). Това право на обезщетяване беше признато на тракийските бежанци с влизането в сила на този закон.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗОСОИ, лицата от които са отчуждени ценни книжа по нормативни актове или беззаконово основание се обезщетяват с компенсаторни записи.

Известно е, че изплащането на лихвените купони и погасяване на облигациите по Българския държавен заем от 1923 г. беше СПРЯНО с поверително постановлене на Министерския съвет № 209, считано от 1 юли 1956 г. НЕЗАКОНОСЪБРАЗНО.

С писмо изх. № 01-6012 от 28 ноември 2000 г. Банка ДСК, ЕАД, Централно управление, София потвърждава, че не са тиражирани лихвени купони за времето от 1 юли 1956 г. до 31 декември 1996 г.

Вносители:

**Тодор Бояджиев
Гиньо Ганев
Нонка Матова
Кръстанка Шаклиян**